

UOHSP0003VAS

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, Brno
Došlo: 10-08-2009
Číslo: UHS-10204/09 Příloha: 1 Přítomnost: <i>sv. Hadařová</i> OSOBNĚ

62 Ca 22/2009-107

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce **Sdružení pohřebnictví v ČR**, se sídlem Ostrava – Vítkovice, Prokopa Velikého 197/29, zastoupeného JUDr. Martinem Nedelkou, Ph.D., advokátem se sídlem Praha 1, nám. Republiky 1079/1a, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. UOHS-R126/2008/01-3227/2009/310/ADr ze dne 18.3.2009, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě směřující proti rozhodnutí žalovaného č.j. UOHS-R126/2008/01-3227/2009/310/ADr ze dne 18.3.2009, se **zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. UOHS-R126/2008/01-3227/2009/310/ADr ze dne 18.3.2009, kterým byl zamítnut žalobcův rozklad a potvrzeno předchozí rozhodnutí vydané v I. stupni správního řízení č.j. S161/2007/KD-08040/2008/850 ze dne 4.6.2008. Žalovaný rozhodl o tom, že žalobce porušil § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, konkrétně zákaz kartelových dohod ve formě rozhodnutí sdružení soutěžitelů. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 500.000,- Kč.

Žalobce současně s podáním žaloby navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tento svůj návrh odůvodnil rozdílem mezi konkrétně uváděnými příjmy a výdaji v roce 2008, který žalobci neumožňuje uloženou pokutu zaplatit; zaplacení by vedlo k zániku žalobce. Žalobce tu poukazuje na význam žalobce, jehož zánik by se tak v oblasti pohřebnictví negativně projevil.

Odkladný účinek žaloby a podmínky jeho přiznání jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dle jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není. Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s

veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení. Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. Soud považuje za přiměřené interpretovat nenahraditelnost újmy coby budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu či alespoň odpovídající peněžité náhrady takového substitutu pro případ, že postup žalovaného by rozhodnutím ve věci samé byl shledán nezákonným, to vše s kritickými negativními důsledky pro subjekt navrhuující přiznání odkladného účinku. Likvidační účinek žalobce, tj. jeho zánik v důsledku okamžitého splnění povinnosti uložené napadeným rozhodnutím, tu zaplacení pokuty ve výši 500.000,- Kč, by takovým kritickým negativním důsledkem mohl být, pokud by se již v této fázi projednávání věci před soudem jevil jako dostatečně zřetelný a pokud by žalobce přinesl dostatek doložených argumentů o tom, že zánik žalobce může způsobit právě „okamžité“ zaplacení pokuty. I kdyby ovšem žalobce prokázal své tvrzení ohledně zanedbatelného rozdílu mezi příjmy a výdaji v roce 2008, tato skutečnost sama o sobě coby jediná by nemohla dostatečně odůvodňovat závěr ohledně zániku žalobce – a tím likvidačního účinku. Proto žalobce nebyl ani soudem vyzýván k doložení takto tvrzených skutečností. Tvrzení žalobce o tom, že by zaplacení pokuty vedlo k jeho zániku, je spíše argumentací týkající se samotného zaplacení pokuty v konkrétní výši (a to soud bude v mezích žalobních bodů přezkoumávat až při rozhodování *in merito*), nikoli zaplacení pokuty „okamžitě“, tj. ještě ve fázi před ukončením soudního přezkumu napadeného rozhodnutí, a nijak nevypovídá o objektivní aktuální nemožnosti zajištění prostředků na zaplacení pokuty podle napadeného rozhodnutí, zejména s ohledem na žalobcovy aktuální závazky a aktuální finanční toky, na portfolio žalobcovy činnosti, na žalobcovu členskou základnu apod.

K právě uvedenému závěru soud dospěl s vědomím základního smyslu institutu odkladného účinku; tím není obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno. Přiznání odkladného účinku je proto odůvodnitelné toliko v ojedinělých případech splňujících zejména náročné kritérium

existence nenahraditelné újmy. V tomto případě však není splněna podmínka nenahraditelnosti újmy podávaná z § 73 odst. 2 s.ř.s., resp. nebyla žalobcem prokázána. Musí-li být přitom pro přiznání odkladného účinku všechny podmínky uvedené v § 73 odst. 2 s.ř.s. splněny kumulativně, není za tohoto stavu důvodu se ke zbylým dvěma podmínkám vyjadřovat a soudu nezbyvá, než návrh na jeho přiznání zamítnout.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

V Brně dne 4.8.2009

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu